

saa at vi kunde slippe lidt billigere fra Rationeringen, end det ser ud til efter det foreliggende Lovforslag, og saaledes, at de mindre velstillede i Samfundet ikke derved led nogen Uret.

Stilling: Det er den sidste ærede Taler, der kalder mig frem. Jeg skal ikke følge ham med Hensyn til Rationeringen, den kommer vi ikke uden om, men jeg maa sige, at jeg er fuldstændig uenig med det ærede Medlem med Hensyn til Spørgsmaalet om de Priser, som Bagere og Restauratører skal betale. Hvis den højtærede Minister fulgte det Raad, at de skulde betale fuld Pris, tror jeg ikke, at Befolkningen vilde være godt tjent dermed. Netop de to Næringsveje, det ærede Medlem omtalte, er i Forvejen haardt ramte ved Rationering og Reguleringer, det har ikke kunnet være andet. Mælk, Mel, Gær, Sukker, Smør er i den Grad blevet fordyret for Bagerne, at flere Hundreder af de mindre Bagere har maattet opgive at bage, og flere er udsatte for ikke at kunne fortsætte, fordi Brændselet er blevet for dyrt. Resultatet bliver, at kun nogle faa større Bagerier kan være i Drift. Og hvad det vil sige, at der opstaar Brødmangel, behøver jeg ikke at komme nærmere ind paa. Men hvis man nu forlanger, at der skal betales fuld engelsk Markedspris for Smørret, vil man yderligere stille Bagerne uheldigt, for ikke at tale om Restauratørerne. Jeg maa sige, at jeg begriber næsten ikke, hvorledes den højtærede Minister skal faa Forholdet ordnet for Restauratørernes Vedkommende, hvorledes f. Eks. Ungkarle, der skal indtage deres Maaltider paa Restaurationerne, skal faa deres halve Pund Smør til at forslaa til Frokost og til Aften. De sidste 3 Dage i Ugen faar de jo bart Brød, for Smør kan der ikke blive Tale om. At forlange, at Restauratørerne skal betale den fulde Markedspris, vil kun være at kaste Omkostningerne yderligere over paa Befolkningen. Baade Bagere og Restauratører er jo nødt til at have Pengene ind igen, altsaa til yderligere at forhøje Priserne, og da i Forvejen Bageres og Restauratørers Omkostninger er i høj Grad forøgede paa Grund af Spiritussskat og Cigarskat o. s. v., vil jeg indstændig advare mod den Vej, det ærede Medlem anviste, og bede den højtærede Minister tænke venligt paa disse Erhverv, som er stillede saa vanskeligt under de nuværende Forhold. En Rationering maa der til, maaske ogsaa nogen Forhøjelse af Priserne, men at kræve den fulde Pris vilde være, havde jeg nær

sagt, „for Smød at rette Bager“, og det skal man jo være lidt varsom med.

la Cour: Jeg skal blot til den højtærede sidste Taler sige, at jeg synes, Forholdene maa blive meget vanskeligere for de ærede Bagere, som det ærede Medlem vel særlig tænker paa, naar de maa møde med tørt Brød, for det vil Folk vrage. Saa snart Brødet derimod er, hvad man kan kalde ordentligt, velmagende, maa Bageren selvfølgelig sætte sin Pris derefter, man kan ikke forlange, at han skal sælge for 5 Øre, hvad der har kostet ham 7 Øre. Omkostningerne bliver maaske lidt større for ham, men paa den anden Side bliver han bedre stillet, end han vilde være, hvis han til enhver Tid maatte levere Brød, som ikke er velmagende, for saa vil en stor Del af Publikum refusere hans Brød.

Indenrigsministeren (Rode): Lovforslaget har jo faaet en særdeles velvillig og forstaende Modtagelse her i Tinget. Ogsaa det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) endte med at anbefale det til velvillig Behandling, om jeg end ikke kan nægte, at der snarest gik en Understrøm af noget andet end Velvillie igennem det ærede Medlems Foredrag. I alt Fald undredes jeg i høj Grad over de Indledningsbemærkninger, det ærede Medlem fremførte. Det ærede Medlem sagde, at dette Lovforslag maatte vække Betænkelighed, fordi det gjorde Indgreb i Borgernes frie Ret til at forsyne sig og Indgreb i de næringsdrivendes Erhverv. Det kan dog kun være ud fra en overordentlig Uimodtagelighed for de Erfaringer, hvorunder vi for Øjeblikket lever, at man kan sætte saadanne Ord i Spidsen for sin Omtale af dette Forslag. Dette Forslag har jo nemlig til Hensigt at sikre Borgerne deres Forsyning og at sikre Erhvervenes Forsyning med den Vare, der er Tale om. Hvis Lovforslaget ikke foretog denne Sikring, vilde der her i Landet baade være Forbrugere i Tusindvis og næringsdrivende i Tusindvis, som ikke kunde faa denne Vare. Hvad Lovforslaget gaar ud paa, er netop en Sikring af en rimelig Andel i, hvad vi i Øjeblikket her i Landet kan raade over af denne Vare. Derfor bør denne Rationering ikke noget Sted vække Uvillie, men bør overalt modtages med den Forstaaelse, som har lagt sig for Dagen i alle de øvrige Taleres Omtale af Lovforslaget.

Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) pegede paa, at denne Ratio-